

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVII. ročník

číslo 3/březen 2021

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděli v měsíci rodinné, 3. neděli sv. večere Páně)
	12.00	každou 3. neděli v měsíci deskohrátky
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
Pondělí	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 1. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Čtvrtek	15–17	úřední hodiny faráře (předchozí tel. domluva doporučena!)
Pátek	15.30	dorost (mladší i starší), odrost
	17.30	konfirmační příprava
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	Pozvánka na sborovou dovolenou · 10	
pravidelný sborový program		do chaty Ořovský v Železné Rudě	
Ze sborového života	3	Rozhovor s Šárkou Harmancovou · 11	
zápis z 118. schůze staršovstva		nová členka sboru	
Volba nového staršovstva	3	Sborová knihovna	12
medailonky kandidátů		Den, kdy zemřel Kristus	
Pozvánky	9	Architekti Barešové	13
Postní impulzy		Ing. arch. Pavel Bareš	
Na kafe se SR		Kontaktní informace, tiráž	15

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

ZÁPIS Z 813. SCHŮZE STARŠOVSTVA (8. 2. 2021)

Jak je již pro tuto dobu obvyklé, schůze probíhala zároveň v Evenu i online.

Na účtech a v pokladně máme cca 3 miliony korun. Pokles v příjmu z nedělních sbírek je vyrovnáván dary na účet sboru. Čekají nás sice výrazné mandatorní výdaje (personální fond, repartice...), ale přesto s vděčností dárcům vyhlížíme do léta s nadějí, že zadlužení sboru na rekonstrukci nebude velké.

Upřesnili jsme požadavky na el. varhany, vybrán byl nástroj Eminent 400CX. Z nadstandardní nabídky schválen crescendový pedál, zamítnuta výškově stavitelná lavice. Je potřeba vyřešit reprodukci zvuku, abychom využili kvalit tohoto nástroje.

Pokračují přípravy letní rekonstrukce, doladuje se podoba kanceláře, která bude zmenšena ve prospěch prostoru u záchodů.

Synod ČCE spojený s volbou nové synodní rady proběhne v květnu. Konvent pražského seniorátu bude určitě odložen, sborové shromáždění na 21. 3. zatím připravujeme, byť proběhne téměř jistě v náhradním termínu. Vzniká kandidátní listina pro volby nového staršovstva.

Úklidu kostela se ujala Anička Gwen Procházková, ohlasy jsou zatím jen pozitivní.

Hotel, kde jsme trávili loňskou sborovou dovolenou, se neozývá. Zatím je čas, vše řeší sestra Kučerová.

Finišují práce na novém sborovém webu. ■

VOLBA NOVÉHO STARŠOVSTVA

Stejně jako před 6 lety jsme položili kandidátům dvě otázky: 1) Co pro mě znamená společenství sboru? 2) Co mi z hlediska budoucnosti branického sboru leží nejvíce na srdci?

Na věk jsme se ptát nechtěli, otázka po počtu a stáří dětí poskytuje v tomto směru dostatečnou rámcovou informaci – a více třeba není. Kandidáti byli vyzváni, aby odpovídali pokud možno stručně. Kandidáti jsou uvedeni abecedně.

Tomáš Bedrník, učitel na Základní umělecké škole v Praze 2 – hra na fagot a zobcovou flétnu, ženatý, děti: Matouš 16, Hana 15, Vendula skoro 3, Čeněk skoro 1.

1) Branický sbor je pro mě společenstvím modlitby, kde se naplňují mnohá biblická zaslíbení a kde je Hospodin uprostřed. Jsem tu i s celou rodinou doma.

2) Nejvíce mi leží na srdci, abychom se měli rádi a dokázali rozpoznávat obdarování své a obdarování druhých lidí a společně pracovali a učili se spolupracovat na Boží vinici.

Lukáš Drápal, ženatý, 2 holčičky (3,5 a 1,5 roku).

1) Do branického sboru jsem se tak trochu narodil – chodím do něj od raného dětství (s přestávkou po dobu pobytu v Anglii a Holandsku). Tvoří tak pro mě rodinu ve smyslu vzájemné lásky, sounáležitosti a blízkosti dané tím, že jsme poznali Boží lásku k nám.

2) Abychom co nejlépe tvořili tuto Boží rodinu a rostli – každý z nás i všichni spolu. Proto vnímám jako podstatné, abychom zůstali místem, kde náš společný základ v Bohu, vzájemné vztahy a přijetí převyšují rozdílnosti v méně důležitých otázkách i důrazech. Rád bych, aby každý mohl plně přijímat i sloužit podle svých obdarování.

Pro dlouhodobou budoucnost vidím jako zásadní, abychom – vedle zachování a rozněcování víry – dobře pečovali o děti a dokázali oslovit lidi kolem nás. Moc mi záleží na tom, aby Braník zůstal sborem, který nabízí skvělé vyžití a společenství pro děti a mládež – sám jsem se z toho těšil i následně 10 let (spolu)vedl Malý branický tábor. Myslím, že aby církev – a tedy i náš sbor – obstála v proměnách 21. století; měla by se držet toho dobrého, co za 2 000 let poznala, a zároveň to předávat srozumitelně, tedy citlivě prozkoumávat nové formy sdělení či stylu.

Z kratšího horizontu nás čeká volba nového faráře – rád bych pomohl v představení kandidátů sboru například ve formě rozhovorů v Bráně.

Tadeáš Friedrich, student a programátor, ženatý, syn Jonatan (narozen letos).

1) Ve společenství sboru jsem prožil své dětství a dospívání, byl jsem tím formován a jsem za to vděčný. Dnes ho vnímám jako prostor, kde se scházejí lidé mnoha různých důrazů, povah, obdarování, věků i názorů, aby společně a zároveň každý sám za sebe hledali Boží vůli ve svých životech.

2) Kristova láska jako středobod sborového života. Tolerance druhých a spolupráce na Božím díle. Z praktických věcí pak organizační zajištění aktivit a zdárné hledání nového faráře (bude-li třeba).

Alena Heřmanová, v důchodu (dříve učitelka sociologie na VOŠ), 44 let vdaná, synové Dalibor (1977), Vít (1979), Slávek (1984) a Matěj (1992) a pět vnoučat (od 3 do 10 let).

1) Branický sbor jsou pro mne především lidé ve své pestrosti hledající Boha. Vnímám jej jako místo setkávání spolu navzájem, s Bohem, kde sem tam probleskují i střípky Božího království. Díky tomu je to místo mého osobního rozvoje, souznění i konfrontace. Je mi v něm prostě dobře.

2) Nejvíce mi leží na srdci, aby se sbor nestával líbivým skanzenem, byl neustále citlivě propojen s okolním světem, ale zároveň s ním nespĺýval. Aby byl životaschopným společenstvím, kde by lidé nacházeli oporu jedni v druhých, v Bohu ve své každodennosti. Aby to byl sbor, kde lidé vidí ve své rozdílnosti příležitost k vzájemnému obohacování se na cestě k jednotě v Bohu. Kde společně v Boží moudrosti hledají odpovědi na otázky dnešní doby. Nebojí se nového a zároveň neztracují staré.

Jmenuju se **Lída Holá**, mám tři dospělé dcery a (zatím) čtyři vnoučátka. Jsem v důchodu, ale ještě pořád se zabývám svým oborem, češtinou pro cizince.

1) Branický sbor pro mě znamená opravdu moc, je už dobrých pětadvacet let nedílnou součástí mého života. Nacházím tu duchovní vertikálu díky pohledu do věčnosti, duševní hygienu díky každotýdenní pravidelnosti a radost duše i ducha díky setkávání s lidmi všech generací a spousty profesí.

2) Co se týče mé práce ve sboru, deset let se věnuju přípravě a nácviku vánočních her. Pokud situace dovolí, chtěla bych v tom pokračovat, přičemž budu vděčná i za další tvůrčí podněty a spolupracovníky.

Ivka Jungwirthová, 1 manžel, 4 děti a 2 vnoučata. Psycholožka pracující v sociálních službách, zaměřená na rodiny dětí, které špatně slyší. Mám i soukromou psychologickou praxi. Do Braníka jsme přešli asi před 8 lety z Vršovic.

1) Společenství sboru pro mě znamená setkávání s lidmi různého věku, zázemí, zájmů, kteří přes svoji různost společně hledají zdroj své víry.

2) Leží mi na srdci, abychom věděli, že do sboru patří kdokoli, že nemáme patent na výběr těch „správných“ návštěvníků kostela. Abychom se vzájemně neujišťovali o tom, že žijeme a chováme se lépe než zbytek světa. Abychom pro svoje aktuální trable nezapomínali na těžkosti lidí v jiných částech světa.

Lubor Kolář, ženatý, vývojář, 3 dcery (14, 10 a 6 let).

1) Sbor pro mě znamená kotvu. Společenství lidí, kteří přes všechnu svou jinakost staví na stejných základech jako já a na které se mohu spolehnout. Prostředí, ve které mám obrovskou důvěru, kde mi je fajn a které je pro mne i mou rodinu důležité.

2) Nerad bych, aby to znělo nějak nafoukaně, ale mám dojem, že máme moc fajn sbor. Rozmanité společenství od mladých přes rodiny s dětmi po ty nejstarší, s množstvím společných aktivit ať již zájmových či cha-

ritativních, v čele s moudrým bratrem farářem. Sbor, který se v době, kdy být křesťanem není zrovna populární, pomalu do našeho dřevěného kostelíku ani nevejde. Takže na srdci mi leží, aby toho dobrého v našem sboru bylo s Boží pomocí čím dál tím víc a toho nedobrého čím dál tím méně. Je to moc neskromné?

Michaela Trinity Mazná, studentka MFF UK, učitelka informatiky na GCHD, zatím neprovdána, bezdětná.

1) Pod pojmem společenství sboru si představím především svou druhou rodinu: branické mládežníky, se kterými můžu cokoli sdílet, podnikat a organizovat. Když to však pojmu v širším měřítku, představím si všechny ty lidi, kteří toho pro mě tolik udělali. Nebo pro někoho jiného! Přijde mi, že branický sbor je speciální právě tím, jak moc ochotní tu lidé jsou a jak na sebe myslí, modlí se za sebe, přestože si to navzájem ani neříkají. Jen spolu tak tiše soudrží, protože vnímají, že je pro ně branický sbor vlastně domovem a domov se má chránit.

2) Poslední dobou mi nejvíce leží na srdci, aby náš sbor nebyl jakýmsi zaseknutým outsiderem mezi ostatními sbory. Zaseknutým, setrvávajícím, zpohodlněným sborem, který nejde s dobou a nemá šanci tak přilákat třeba další mládež. Nebo zastaralým po stránce organizace, kde by šlo třeba spoustu věcí řešit efektivněji. Zatím ve staršovstvu nejsem, takže samozřejmě nevím, jak to funguje doopravdy, ale myslím si, že v oblasti moderní organizace toho mám hodně co nabídnout. A tím outsiderem jsem měla na mysli to, že náš sbor sice žije velmi aktivním vnitřním životem (což je skvělé a neznám jiný sbor, co by nabízel tolik aktivit, a navíc tak různorodých jak tematicky, tak věkově), avšak s jinými sbory se tolik neznáme, akce společně nepodnikáme, přestože si můžeme nabídnout jak zkušenosti, tak vybavení a zároveň tím získat nové mladé organizátory na akce, které kvůli malému počtu nevytížených lidí pomalu umírají. V neposlední řadě mi leží v žaludku volba nového faráře, který je aspoň po stránce duchovní do značné míry alfou i omegou.

Tomáš Plhák, student MFF UK, svobodný.

1) Legendární historiky o příchodu do kostela bohužel už vyčerpali moji rodiče. Já se do něj narodil a po nějaké době si postupně začal uvědomovat jeho význam. Z dlouhodobějšího hlediska je to pro mě místo, kde se schází mnoho lidí s různými názory, postoji a pojetím víry, kteří se i přes svou odlišnost mají rádi.

2) Ve sboru se věnuji práci s dětmi, ať už je to odrost, jeho výpravy nebo letní tábory Pecka a voda. Na tom všem mi záleží a myslím, že to je důležité i pro sbor, byť se musíme smířit s tím, že děti, které v kostele jsou,

jsou pro kostel poněkud hlučnější a hlasitější než děti, které v kostele nejsou.

Marie Procházková, učitelka a vychovatelka na ZŠ, vdaná, 2 děti (18, 20)

1) Před šesti lety jsem napsala, že sbor pro mě byl vždycky druhým domovem, do kterého se dá vracet i po kratším či delším odloučení a kde si můžeme i nemusíme být blízcí, ale jsme jedna rodina. To stále platí.

2) Po šesti letech působení v současném staršovstvu jsem zjistila, že moje místo je spíše v praktických činnostech. Vykonávat nedělní službu, zařídit drobné opravy, sehnat do kostela nějaké potřebné věci, podílet se na organizaci v teamu. To zvládnou a mohu i do budoucna nabídnout. Pokud to spolu s modlitbami přispěje, aby náš sbor i nadále plnil svou funkci zvěstovatele Božího slova a otevřeného společenství Kristova lidu, bude to přesně to, co mi leží na srdci.

David Blaf Slabý, ženatý, tři děti: Danielka 8 let, Tonička 4 roky, Tim 1 rok.

1) Prostor: k duchovnímu růstu, ke sdílení dobrého i zlého, ke službě, k odpočinku.

2) Fungující spolupráce členů sboru, kde jsou všichni zapojeni tak, jak je jim to vlastní, a to vždy s vědomím, že jde o účast na díle Božím, nikoli lidském.

Jana Stralczyňská, učitelka v základní umělecké škole, příčná a zobcová flétna; vdaná, děti: Barbora 36, Vojtěch 34, Prokop 31.

1) Branický sbor je pro mne duchovní domov, našli jsme zde přátele, jsem vděčná za výklad biblických textů, za sborové aktivity pro děti.

2) 12 let mám na starosti sborovou pokladnu, ale přes tuto hmotnou starost toužím po tom, abychom pod střechou našeho kostela byli z milosti Boží živé společenství Kristova lidu otevřené hledajícím.

Petr Švestka, technik BIOCEV (Biotechnologické a biomedicínské centrum), ženatý (Magdaléna, 2 děti – Martin 37, Iva 46), 3 vnuci (Alan 9, Martin 7, Anička 7).

1) Je to místo mého duchovního sycení a setkávání s lidmi podobné touhy.

2) Chtěl bych pomoci každému, kdo to potřebuje. Chci pomáhat našemu faráři s tím, co zvládnou modlitbou i skutkem. Chci pomoci s tím, co bude přicházet. Chci být povzbuzením pro každého.

Martina Thomsonová, pedagogický pracovník na křesťansko-etické ZŠ, vdaná, tři dcery (32, 18, 8), přibyl vnuk Adam, 8 měsíců.

1) Branický sbor je pro mě druhý domov, místo setkávání s křesťany a dalšími lidmi.

2) Na srdci mi leží otevřenost sboru lidem. Osobně se snažím přispívat vším, co je třeba.

Štěpán Trojan – na věk jste se ptát nechtěli, věk tedy nesdělujeme, ale cítíme se mladí. Máme celkem 7 dětí (a 2 vnoučata): Betty Anna 31 let,

Linda 30 let, David Kryštof 29 let, Denisa 27 let, Lillien 24 let, Lukáš 11 let, Valerie 4 roky a vnučka Maya 4 roky a vnuk Miroslav 1,5 roku.

1) Společenství sboru je pro mě klíčové a rozhodlo o mém skutečném přijetí Boha. Sám jsem byl v dětství pokřtěn, a to již krátce po narození v minulém tisíciletí a v režimu totality. Sbor pro mě znamená přátele, se kterými mohu otevřeně řešit své duchovní otázky. Na druhé straně mám nesmírnou pokoru k mnoha úžasným lidem tohoto sboru a je mi ctí tu svými znalostmi a schopnostmi jakkoli pomáhat.

2) Zejména aby náš sbor byl živý a otevřený pro všechny ty, kteří hledají slovo boží, aby se jak stávající členové sboru, tak noví lidé cítili v našem sboru příjemně a dokázali zde nalézt duchovní zázemí a cestu k Bohu, kde mohou duchovně růst. Nemám vyhraněný názor na to, co kde nově tvořit a zařídit, ale službu staršovstva vnímám jako zajišťování plynulého chodu sboru jak po materiální, finanční stránce, tak hlavně vytvářet otevřené duchovní prostředí pro všechny. Máme zde spoustu skvělých lidí organizujících různorodé aktivity. Plně funkční zázemí zajistí synergii členů staršovstva a celého sboru. Profesí jsem IT architekt pro jaederné i klasické elektrárny, což je lidově řečeno návrhář aplikací a produktů v oblasti výpočetní techniky. Amatérsky se věnuji různým technickým činnostem včetně natáčení branických vánočních her. Bude mi nesmírnou ctí pomoci našemu sboru v jeho dalším růstu a překonání celospolečenské krize spojené s Covidem-19. Branický sbor mi dokázal zprostředkovat srozumitelné a živé slovo boží a ukotvit mě ve víře v Ježíše Krista. Díky vám všem.

Kateřina Winkelhöferová, 31 let, zdravotní laborantka v nemocnici Na Homolce, manžel Jan Winkelhöfer.

1) Před příchodem do Braníka jsem byla členem CB v České Třebové, kam jsem ale vzhledem ke své práci v Praze (a 24hodinovému provozu v nemocnici) jezdila jen občas. Cítila jsem se vykořeněná, krom své sestry a její rodiny jsem se s ostatními členy přestávala znát a bylo to velmi smutné.

Do Braníka jsem se de facto přivdala a můj pocit vykořenění ustal. Naopak jsem začala cítit, že jsem konečně poznala místo, kde jsem mezi svými. Každý jsme jiný, každý máme na víru trochu jiný pohled, a přesto tvoříme rodinu, která při sobě drží. Za tohle jsem velice ráda.

2) Chtěla bych, abychom se v Braníku nadále cítili doma a aby to tak cítily i naše děti. Jsem velmi vděčná za to, kolik obětavých lidí v našem sboru pracuje s dětmi a jakou radost z nich cítím. Sama jsem navštěvovala jen mládež a dodnes vnímám, že mi nedělky a dorosty chybí. Chtěla bych, aby se děti do nedělek, dorostu či mládeže rády vracely a měly na ten čas krásné vzpomínky. Aby mohly utvrzovat svá přátelství ve sboru a aby věděly, že zde jsou skutečně doma, mezi svými.

Jan Jeroným Zvánovec

Zaměstnání: vývojář IT

Stav: ženatý

Děti: Metoděj (12), Bartoloměj (10), Křišťan (8), Žofie (5)

1) „Moje“ částka velké Církve.

2) Nezesvětštět.

POZVÁNKY

POSTNÍ IMPULZY

Hledáte impulzy pro prožití postního období? Na webových stránkách naší církve najdete přehledný soupis (www.e-cirkev.cz/aktuality/materialy-pro-postni-obdobi) různých tipů od postního slova bratra synodního seniora přes rozmanitá zamyšlení a čtení po odkaz na stránky dvou farářek naší církve, kde najdete ještě více, včetně třeba nápadů na půst s dětmi.

NA KAFE SE SYNODNÍ RADOU

Z církevního webu: Srdečně zveme na první online setkání se členy synodní rady. Diskuse se uskuteční ve středu 10. března od 18.30 hodin a bude živě přenášena na YouTube (youtu.be/9VWcWuxTj-U).

Na co zapomínáme? Co vám, co nám chybí během pandemických opatření nejvíc? Rádi uslyšíme vaše postřehy ze sborů, podněty, ohlasy... Prostor pro dotazy a reakce bude v chatu během živého vysílání. Otázky můžete posílat také předem na hofman@e-cirkev.cz.

POZVÁNKA

na 22. sborovou dovolenou od 14. do 21. srpna 2021

Staršovstvo branického sboru srdečně zve své členy i další příznivce na sborovou dovolenou, tentokrát do chaty Ořovský, dříve Engadin, v Železné Rudě, která se nachází v nádherné šumavské přírodě v údolí řeky Řezné. Poloha je naprosto ideální pro pěší turistiku a cykloturistiku. Výlety do okolí: naučné stezky, okolní les (houby, lesní plody), návštěva Železné Rudy, výlety do Bavorského lesa apod. Nedařleko ubytování se lze vykoupat v přírodním koupališti vzdáleném cca 200 m, což někteří z vás již v minulém roce vyzkoušeli. U chaty je menší dětské hřiště (houpačky, pískoviště), nafukovací bazénky pro menší děti, v objektu je k dispozici fotobálek, šipky a stolní tenis. Na webových stránkách www.oroovsky.cz se dočtete základní informace o ubytování a rovněž se dozvíte, po kom byl objekt pojmenován.

Chata Ořovský je třípatrová a má výtah, který obsluhuje 1. a 2. patro, do 3. patra se musí pěšky. Ubytovací kapacita je cca 90 míst ve 2, 3 a 4lůžkových pokojích, k dispozici budou též 4 apartmá. Některé pokoje mohou být vybaveny přistýlkou.

Většina pokojů má vlastní sociální zařízení, 10 pokojů má WC a sprchy na patře a sice 3 WC pro pány, 3 WC pro dámy a taktéž 3 sprchy pro pány a 3 sprchy pro dámy.

Zajištěna je polopenze formou snídaňového bufetu a k večeři výběr ze 2 jídel. Lze zajistit i stravu pro vegetariány a alergiky na lepek. Během pobytu je možné si přobjednat obědy pro děti i dospělé.

Cena ubytování s polopenzí: dospělí 3 850 Kč, děti 10–15 let 3 150 Kč, 3–9 let 2 660 Kč, do 3 let bez nároku na lůžko a stravu jsou děti zdarma. Pro děti bude zajištěn celodenní pitný režim a jednoduché svačinky. K dispozici jsou rovněž shromažďovací prostory, bezplatné připojení k WIFI a zdarma parkoviště před objektem. Možnost vzít s sebou mazlíčky.

Závaznou přihlášku se jmenným obsazením pokojů a u dětí s uvedením dosaženého věku k datu konání akce odevzdejte do 15. dubna 2021.

Distribuce pozvánek a přihlášek je tentokrát zajištěna následovně: 1) Materiály budou rozeslány prostřednictvím konference: vyplněnou přihlášku naskenovanou či ofocenou zašlete na e-mailovou adresu z.kucerova.branik@volny.cz. 2) Ti, kdo nejsou v konferenci, budou informováni v březnové Bráně, tiskopisy budou k dispozici též ve vchodové místnosti kostela – zde můžete vyplněnou přihlášku odevzdat, případně zaslat na adresu: Z. Kučerová, Na Mlejniku 14, 147 00 Praha 4.

Případné dotazy vám sestra Kučerová ráda zodpoví na těchto kontaktech: mobil: 602 274 401, e-mail: z.kucerova.branik@volny.cz

Na vaši účast na této tradiční akci se těší staršovstvo branického sboru. ■

ROZHOVOR

s Šárkou Harmancovou

V minulém čísle Brány se čtenáři dozvěděli o nové člence našeho společenství. Požádala jsem Šárku o pár odpovědí.

Lenka P.

■ *Srdečně Vás vítám ve sboru. Můžete se, prosím, lehce představit?*

Pracuju na ÚMČ Praha 15 jako rozpočtářka. Mám samostatnou práci, která mě celkem baví. Rodina mé maminky a táty pochází z Orlických hor. A mě to táhne pryč z Prahy. Uvidíme. Mám ráda východ a západ slunce. Podzimní plískanice, vítr, rozbouřené moře a ticho v hlubokém lese. Taky dobrou kávu, točenou plzeň, partičku karet. (Snad nepohorším.) Miluju kočky. Ten jejich klid a důstojnost. Ráda plavu. Jezdím k rybníku do Jinočan, pak jakékoliv přírodní koupaliště. Srdcovka jsou Brdy. Ze Smíchova kousek vlakem, autobusem. Doporučuju. Přejít Brd jsme zvládli s dětma v předškolním věku.

■ *Proč právě Braník?*

Moji kluci, ač bydlíme na Barrandově, chodili do školky i na základku v Braníku. Takže Braník mi byl vždycky blízký. Ve víře jsem byla spíš vlažná. Na nedělní mši jsem jako dítě občas chodila s babičkou. (Sv. Ludmila na Vinohradech, tam jsem křtěná, a kostel v Rybné nad Zdobnicí.) Nudila jsem se a chtěla hlavně domů. Pak dlouho nic. Nicméně jsem vždycky věřila, že je něco mezi nebem a zemí. Dostávám odpovědi, když se zeptám. Když poprosím, přání se mi plní. Celý můj život mě kdosi chrání. Rodiče mi zemřeli, to jsem nebyla plnoletá,

a nikdy se mi nic zlého nestalo. Snad jen finanční nedostatek, který jsem ustála, což byla dobrá škola. Říká se, je-li žák připraven, učitel se vždycky najde a já našla. Začala jsem k vám chodit na bohoslužby a přečetla jsem Bibli. A chtěla bych k vám taky patřit. Kázání je úplně jinak vedené a mně mnohem bližší. Vaše společnost je mi milá. Požádala jsem bratra faráře o pomoc s přestupem k vám a on mi vyhověl. Díky!

■ *Měla byste povzbuzení do dnešní náročné situace? Tip na literaturu, film?*

Nevím, někteří přišli o práci, někteří o své blízké. Pro mě je strašně důležitá svoboda. Snažím se být co nejvíc v přírodě. Tam zapomenu. Nesleduju televizi, neposlouchám rádio. Ale to už několik let. Každopádně naše rodina je co nejvíc spolu. Hodně sportujeme, jezdíme na výlety, pořádáme rodinné oslavy. Zatím jsme všichni, zaplať Pán Bůh, zdraví. Tak snad je to taky cesta, i když ne každý se mnou bude souhlasit. A mám partu kamarádů, léty prověřenou, a nesmím zapomenout na pana kocoura.

Jaké knížky bych doporučila? Já dostala pokračování Saturnina. Miroslav Macek: Saturnin se vrací, Saturnin zasahuje. Výborně napsané. Poslouchám Mišíka, Čechomor, Marsyas... To mi též zvedne náladu. A třeba i Slovanské tance od Antonína Dvořáka.

- *Na jaké aktivity se těšíte?* ■ *kuju, že k vám smím patřit. Přeju vše*
- Ještě uvidím. Těším se na posezení* ■ *dobré a v lepších časech na viděnou.*
- u kávy, kde se snad lépe poznáme. Dě-* ■ *Moc děkuji a přeji požeňnané časy.*

SBOROVÁ KNIHOVNA

Den, kdy zemřel Kristus

„Tento den zplodil lásku i zatvrzelost, a ty jsou stále s námi. Vyvýšil národy, aby je vzápětí ponořil do tmy věčného zapomenutí. Přinesl lidstvu dobré i zlé a ovlivnil život miliard jednotlivců. A přece, když přátelé sňali Krista z kříže, nepovažoval to svět ani Palestina za významnou událost.“

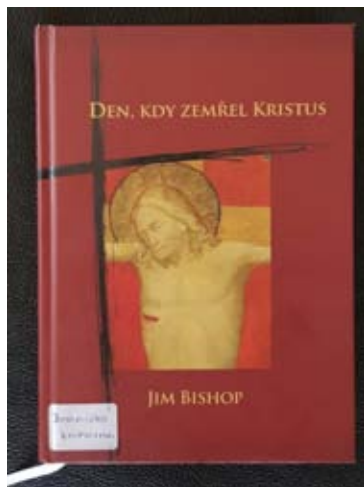
Jim Bishop

Postní období, které právě prožíváme, nabádá k mnoha věcem. Ke ztišení, k odříkání si, k milosrdenství, k četbě Bible. Co ale zkusit ten seznam dále rozšířit? Co se nechat také pozvat k četbě, jak poznamenává sám autor, žurnalisticko-historické, spíše než teologické. Proč se nepokusit „vidět Krista člověka v době, kdy se rozhodl trpět jako člověk“.

Je 6. dubna roku 30, šest hodin večer a začíná vyprávění. Jedenáct mužů přichází průsmkem do Jeruzaléma na slavnost Velikonoc. Vede je Ježíš...

Kniha má 23 kapitol, každá z nich má název jedné hodiny od šesté večerní do čtvrté hodiny odpolední následujícího dne, 7. dubna roku 30. Každá z nich popisuje a snaží se o rekonstrukci událostí co do největších podrobností. Součástí knihy jsou i tři samostatně vložené kapitoly s názvy Židovský svět, Ježíš a Římský svět, které mají napomoci pochopení tehdejší doby a smýšlení.

Autor knihy, James Alonzo „Jim“ Bishop, byl americký žurnalista, který zemřel v roce 1987. Byl to autor mnoha bestsellerů jako byla např. Den, kdy byl zastřelen Lincoln. Kromě toho byl ale zároveň i křesťanem. Dokazují to nejen jeho knihy Den, kdy se narodil Kristus a Den, kdy zemřel Kristus. Dokládá to i věnování v druhé knize: „Tuto knihu věnuji své matce, Jenny Tier Bishopové, která nás ho naučila milovat.“ Jim Bishop zde vzdává díky mnoha vědcům a teologům, ale

v první řadě hlavně své matce za její soustavnou pomoc, za její vyprávění „o Ježíšově všemohoucnosti, odpuštění, lásce, a především o úctě k němu“.

„V Římě se papež Pius XII. doslechl o mé knize, a když jsem mu řekl, že to nemá být vědecké dílo, nýbrž prostá publikace pro široký okruh čtenářů, usmál se a řekl: To je dobře, to je velice dobře.“

J. B.

Karolina Veronika Růžičková Höfferová

ARCHITEKTI BAREŠOVÉ

Ing. arch. Pavel Bareš

Znova sedím u počítače a vzpomínám do minulosti na Ing. arch. Pavla Bareše. Nejvíce si ho pamatuji ze svých studentských let při studiích v Praze. Po každé udělané zkoušce jsem se šel pochlubit ke strýci. Musím přiznat, že to mělo ještě jeden význam pro hladového studenta – strýc to vždy pochopil a Hradčany mne odměnil (vzpomínáte, to bylo 100 Kčs). V ten moment jsem byl studentský boháč. Ale o to tu nejde. Chodil jsem za ním do Stavoprojektu v Celetné ulici. Byl to barokní dům. Strýc ani jednou nebyl přítomen, vždy byl služebně mimo Prahu. Nejčastěji to byl Rakovník. Vždy i v jeho nepřítomnosti jsem byl přijat – jako důležitý host pana Bareše (dobré kafe bylo samozřejmostí) – s otázkou, na jakém projektu pracuji; vždy následovala odpověď, že jsem student a ne architekt. Tato zpráva byla přijata dobře. Dostal jsem ještě sušenky. Navštívil jsem pana ředitele. Ještě se tam ani moc nesoudruhovalo. Ale to, že měl dvě sekretářky, vypoovídá o jeho důležitosti v tomto úřadě. To, jaká tam byla atmosféra, mne překvapovalo vždy, když jsem ho navštívil. Není se čemu divit, pracoval tam od roku 1949. Mnohé jsem už o něm napsal v minulých článcích. Jednou, když jsme byli na odchodu, tak řekl: Dnes půjdeme domů pěšky.

Tak to bude procházka Prahou. Byl konec týdne, venku ještě byla zbytkem léta prohrátá Praha. Tak jsme šli do Braníka z Celetné pěšky. Samotná ulice Celetná je plná zajímavostí, ale vykládání o životě mne zajímalo více. Povídání začalo tím, jak jezdil s bratry plavit se po Ohři. Tak jsme si povídali, až jsme došli k Vltavě a před námi byl Mánes. Tu mu zmizel úsměv a já jsem tušil nějakou zradu. *To je v mém životě vzácné místo. Tady jsem měl první výstavu, jako architekt.* Další výstavy byly pro něj zakázané (1972). *Dostal jsem vyznamenání za práci...*

A tak jsme nastoupili na tramvaj, jeli ke Žlutým lázním a pěšky jsme přišli k jeho kostelíku.

Pohled to nebyl pěkný. Vedle kostela byly složeny betonové roury a jiný stavební materiál. Vše bylo za rezavým plotem... no neutěšený pohled na okolí kostela. K tomu mi řekl, že tak to vypadá dnes se vším, co by mělo být pěkné. A tu řekl: „Mám ještě plány na jiný kostel, ale to by tu nesměl být takový...“ a šli jsme na autobus, který nás dovezl nad jeho dům. V přízemí domu byly projekční kanceláře z doby před rokem 1948. Jak jsem se později dozvěděl, byly zakonzervovány do lepší doby, které se ale nedožil. Do revoluce chybělo pět let.

Tak teď trochu veseleji. Když jsem se ho zeptal, jak přišel na tak pěkné místo, tak mi řekl, že tady vylezl na strom a otevřel se mu pohled na Vltavu a její mosty, a na Hradčany. Tento pohled se mu zamlouval. Však taky z obýváku, kde měl velký pracovní stůl, bylo přes okno a dveře na balkon vidět, co si vysnil. Řeku a mosty... milovaný Braník.

I já jsem ochutnal tu krásu, když jsem se jako kluk mohl dívat na slavnostní ohňostroje. Tady musím své vyprávění na chvíli zastavit. Při každé návštěvě, kdy jsme byli v této místnosti, na mne působilo něco zvláštního. Něco, co neumím pořádně pojmenovat. Něco jako vůně v papírnictví... tak dnes vím, že i byt architekta má svou nezapomenutelnou atmosféru. Vždy na tomto stole byla i otevřená Bible. A tak si myslím, že navzdory všem okolnostem, které jej v té době obklopovaly, neprestal věřit v Boha.

Tento dům taky schovával některé věci, které byly odcizeny od koně na Václavském náměstí. Pamětníci roku 68 a 69 si pamatují tzv. Štrougalovy sady nebo Štrougalovu zahrádku. To byly velké a těžké květinové mísy před sochou, aby lidi nemohli k soše... Bratranec Pavlík a jeho kamarádi je jednou přemístovali i s mou asistencí.

Na závěr vzpomínek do minulosti to musím nějak dovést k závěru. Bratr Ing. arch. Pavel Bareš byl veliký člověk a zanechal nám stavbu, která Braník reprezentuje a je to vaše bohoslužebné místo, místo radosti a poznávání.

Slovo závěrem. Snažil jsem se vám představit všechny Bareše v době, ve které žili a pracovali.

Váš *Martin Bareš*

P. S.: Po plánech budu pátrat i v archivu na SR ČCE. Arch. Bohumil Bareš tam má svou krabici.

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA

čtvrtek 15.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

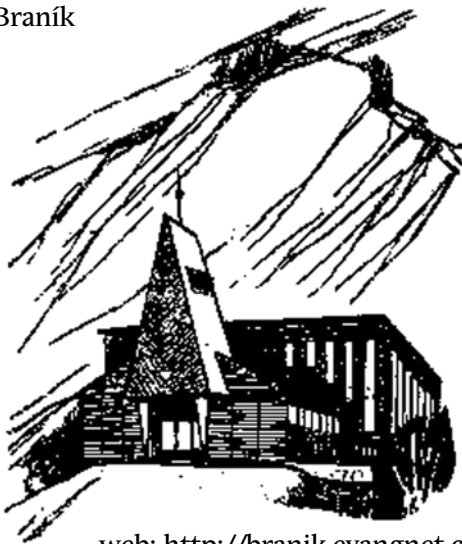
333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

web: <http://branik.evangnet.cz>

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXV. ročník, číslo 3/březen 2021

Vychází zpravidla každou 1. neděli v měsíci.

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková, David Navara

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděle v měsíci,
příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

